

Skattavakt PwC

Fréttabréf Skatta- og lögfræðisviðs

6. tölublað 2015

Skattavaktin er mánaðarlegt fréttabréf PwC þar sem sérfræðingar á Skatta- og lögfræðisviði PwC skrifa um skattarétt og tengd málefni.

pwc

Efnisyfirlit

Úrskurður yfirskattanefndar nr. 115/2015

Erfðafjárskattur af séreignasparnaði – Bréfarfur.

Úrskurður yfirskattanefndar nr. 108/2015

Úrskurður um skattalega heimilisfesti vísað frá – Staðgreiðsla erlendis ekki sönnuð.

Bindandi álit ríkisskattstjóra 02/15

Endurútgefið bindandi álit um skattskyldu þrotabúa.

Dómar héraðsdóms í máli nr. E-2025/2014 frá 21. maí 2015

Dómur Héraðsdóms Reykjavíkur varðar samsköttun með tilliti til gjaldþrotameðferðar.

Undirritun FATCA samning milli Íslands og Bandaríkja Norður Ameríku

Undirritun á gagnkvæmum samningi um aðstoð í samræmingu á alþjóðlegri skattsamræmingu.

Úrskurður yfirskattanefndar nr. 115/2015

Í máli þessu var deilt um breytingu sýslumanns á erfðafjárskýrslu bréferfingja þar sem sýslumaður hélt því fram að telja bæri séreignarsparnað hins látna til eignar dánarbúsins og hækkaði stofn til erfðafjárskatts, en hinn látni átti ekki skylduerfingja og hafði ráðstafað eignum sínum með erfðaskrá.

Í málinu lá fyrir að eftir andlát arfláta var séreignasparnaður greiddur dánarbúinu og staðgreiðslu haldið eftir.

Samkvæmt 4. mgr. 1. gr. laga nr. 14/2004, um erfðafjárskatt, skal ekki greiða erfðafjárskatt af lífeyrissparnaði sem fellur til erfingja enda sé hann skattlagður samkvæmt lögum um tekjuskatt. Í úrskurði yfirskattanefndar segir að ekki skuli gerður greinarmunur á því hvort að erfingjar séu lögerfingjar eða bréferfingjar. Reglur laga um erfðafjárskatt og tekjuskatt sé augljóslega ætlað að koma í veg fyrir tvískattlagningu, þ.e. annars vegar á grundvelli erfðalaga og hins vegar á grundvelli tekjuskattslaga.

Felldi yfirskattanefnd því úr gildi breytingu sýslumanns á erfðafjárskýrslu kæranda.

Í úrskurði sínum fjallaði nefndin jafnframt um vernd séreignasparnaðar látins mans gagnvart skuldheimtumönnum hins látna og mismunandi reglur eftir því hvort til sé að dreifa skylduerfingjum eða ekki. Taldi nefndin að greiðslur séreignasparnaðar til maka/barna njóti þeirrar réttarverndar sem kveðið er á um í 2. málslíð 2. mgr. 8. gr. laga um erfðafjárskatt, þar sem m.a. kemur fram að „enginn skuldheimtumaður í dánarbúi“ hafi heimild til að skerða lífeyrisréttindi sem þar um ræði, en að öndverð regla gildi hvað varði aðra erfingja.

Úrskurður yfirskattanefndar nr. 108/2015

Málavextir eru þeir að skattrannsóknarstjóri ríkisins tók skattskil kæranda vegna tekjuáranna 2006 – 2010 til rannsóknar. Í skýrslu skattrannsóknarstjóra kemur fram að rannsókn embættisins hefði aðallega beinst að skattalegri heimilisfesti kæranda og tekjum sem kærandi hefði aflað með vinnu erlendis á rannsóknartímabilinu. A

hefði tilkynnt um flutning lögheimilis síns frá Íslandi til Afríku 15. nóvember 2007. Hann hefði dvalið 170 daga erlendis vegna vinnu sinnar á árinu 2008, 222 daga á árinu 2009 og 184 daga á árinu 2010 en haft aðsetur á Íslandi milli vinnuferða. Kærandi hefði afhent vottorð sem segði hann skattskyldan á Máritaníu á tímabilinu 1. janúar 2008 til 31. desember 2010 en kærandi hefði ekki afhent fullnægjandi gögn sem sýndu fram á að hann hefði fullnægt skattskyldu erlendis. Í skýrslunni kom fram að það væri mat skattrannsóknarstjóra að skattaleg heimilisfesti kæranda hefði verið á Íslandi á rannsóknartímabilinu og því ætti hann að bera ótakmarkaða skattskyldu hér á landi allt rannsóknartímabilið.

Á grundvelli skýrslu skattrannsóknarstjóra ákvarðaði ríkisskattstjóri að kærandi teldist heimilisfastur hér á landi og bæri fulla og ótakmarkaða skattskyldu hér á landi. Í úrskurðinum kom m.a. fram að með hliðsjón af fyrirbyggjandi upplýsingum og gögnum þætti sýnt að kærandi hefði ekki stofnað til heimilis erlendis og teldist því heimilisfastur á Íslandi.

Með öðrum úrskurði endurákvarðaði ríkisskattstjóri áður álögð opinber gjöld kæranda vegna tekjuáranna 2006-2011 og færði erlendar launagreiðslur hans umrædd ár til tekna sem laun.

Yfirskattanefnd vísaði kæru kæranda frá hvað varðar skattalega heimilisfesti á þeim grunni að ágreiningur um heimilisfesti heyri ekki undir valdsvið hennar heldur megi skjóta úrskurði ríkisskattstjóra til dómstóla hvað þetta varðar.

Fram kemur að enginn tvísköttunarsamningur sé á milli Máritaníu og Íslands. Ríkisskattstjóra er heimilt, sé tvísköttunarsamningi ekki til að dreifa, að lækka tekjuskatt og útsvar skattaðila hér á landi með hliðsjón af skattgreiðslum hans erlendis. Sú heimild hefur þó ekki að dreifa efnislegum viðmiðum hvernig slík lækkun eigi að fara fram. Lagt hefur verið til grundvallar að slík lækkun geti ekki leitt til hagstæðari niðurstöðu fyrir skattaðila en myndi leiða af tvísköttunarsamningum.

Í framlögðum vottorðum var ekki að finna neinar tölulegar upplýsingar um skattgreiðslur kæranda en upplýsingar um afdregna staðgreiðslu af hálfu launagreiðanda komu fram í staðfestingu launagreiðanda. Ekki var byggt á raunverulegum tölulegum skattgreiðslum í málinu af hálfu kæranda.

Taldi yfirséð að engin nákvæm gögn lægju fyrir um skattgreiðslur kæranda í Mánitán og fjárhæðir slíkra greiðslna lágu ekki fyrir frá bærnum yfirvöldum þar í landi. Segir í forsendum nefndarinnar að framlögð gögn væru ekki marktæk og teljist því ekki fullnægjandi. Var því varakröfu kæranda hafnað þar sem ekki lágu fyrir nægar sannanir fyrir skattgreiðslum hans.

Bindandi álit ríkisráðgjafa 02/15

Ríkisskattgjafi gaf út bindandi álit nr. 2/15 þann 22. apríl 2015 en það álit var síðar afturkallað. Vísað var til þess að álitaefnið og forsendur álitsins hefðu ekki verið ekki nægjanlega reifuð og krufin til mergjar. Álit 02/15 var endurbirt þann 20. maí 2015.

Í álitsbeiðni kemur fram að álitsbeiðandi sé fjármálafyrirtæki í slitameðferð. Þá kemur fram að 2009 hafi álitsbeiðandi verið tekinn yfir af Fjármálaeftirlitinu og í kjölfarið hafi verið skipuð slitastjórn. Af álitsbeiðni má ráða að fyrirhugað sé að ljúka slitameðferð álitsbeiðanda og að einn af möguleikum sé að óska eftir gjaldþrotaskiptum.

Álitsbeiðandi óskaði eftir heimild þess efnis að líta á þær skuldir sem ekki fengjust greiddar við uppgjör á búi álitsbeiðanda teldust ekki til skattskyldra tekna sem eftirgjöf skulda.

Í áliti ríkisskattgjafa er fjallað um skattskyldu þrotabúa en fram kemur að ekki gildi neinar sérstakar reglur um eftirgjöf skulda hjá þrotabúum. Almennar megi segja að sömu reglur gildi um skattskyldu eftirgefina skulda hjá þrotabúum og í almennum rekstri.

Í áliti segir m.a. að kröfuhafi sem fái ekki fullnustu kröfu sinnar við gjaldþrotaskipti þrátt fyrir tilraunir hafi almennt gert allt sem í hans valdi stendur til að fá kröfuna greidda og að ytri aðstæður valdi því að krafa hans fæst ekki greidd að hluta eða öllu leyti, þ.e. eignir búsins nægja ekki fyrir kröfum.

Taldi ríkisskattgjafi að þær kröfur sem eftir standa við slíkar aðstæður teljist ekki til eftirgefina skulda og þar með ekki til tekna í skattalegum skilningi.

Fellst því ríkisskattgjafi á með álitsbeiðanda að honum væri heimilt að líta svo á að skuldir umfram eignir teljist ekki til skattskyldra tekna sem eftirgjöf skulda.

Dómur héraðsdóms nr. E-2025/2014

Mál þetta er rakið af synjun ríkisskattgjafa á beiðni um samsköttun stefnanda og dótturfélags hans. Synjun ríkisskattgjafa byggði m.a. á þeirri staðreynd að stefnandi sæti slitameðferð.

Taldi stefnandi að honum hafi verið mismunað með þeirri lagasetningu þegar félög í gjaldþrotaskiptum og fjármálafyrirtæki í slitameðferð voru lögð að jöfnu hvað varðar niðurfellingu samsköttunar.

Taldi dómurinn að einsýnt væri að fjármálafyrirtæki í slitameðferð væri í mjög svipaðri stöðu og þrotabú og því málefnalegt að láta sömu reglur gilda um þau sem girða fyrir möguleika þeirra til samsköttunar með dótturfélögum. Var því ekki fallist á aðalkröfu stefnanda.

Hvað varðar varakröfu þá kemur fram í dómnum að umrædd lög tóku ekki gildi fyrr en á síðasta degi rekstrarársins 2010 og því hafi verið óheimilt að láta lögin eiga við um tekjuárið 2010 og þar með álagningu vegna gjaldársins 2011. Var því fallist á varakröfu stefnda og felldi úr gildi ákvörðun ríkisskattgjafa hvað varðar gjaldárið 2011.

Undirritun FATCA

Þann 26. maí 2015 undirrituðu Ísland og Bandaríkin samning um regluleg upplýsingaskipti vegna fjármálastofnana í samræmi við svonefnd FATCA lög (Foreign Account Tax Compliance Act)

Samkvæmt lögunum ber öllum erlendum fjármálastofnunum að senda árlega upplýsingar um tekjur og eignir bandarískra skattgreiðenda beint til bandarískra skattýfirvalda. Fallist þau ekki á að senda slíkar upplýsingar eiga þau á hættu að lagður verði 30% afdráttarskattur á tiltekna greiðslur til þeirra sem upprunnar eru í Bandaríkjunum.

Í samningnum felst að upplýsingaskiptin fari fram á milli skattýfirvalda í Bandaríkjunum og á Íslandi og að bæði ríkin senda nauðsynlegar upplýsingar um skattgreiðendur, bæði einstaklinga og fyrirtæki.

Skal samningurinn taka gildi þegar íslensk stjórnvöld hafa tilkynnt bandarískum yfirvöldum að nauðsynlegum innlendum aðgerðum sé lokið.

Skatta- og lögfræðisvið PwC

Starfsfólk Skatta- og lögfræðisviðs PwC býður upp á margs konar þjónustu, þar með talið ráðgjöf varðandi:

- Alþjóðlegan skattarétt
- Félagarétt
- Milliverðlagningu
- Samruna, skiptingar og yfirtökur
- Skattlagningu einstaklinga
- Skattlagningu rekstraraðila
- Virðisaukaskatt

Starfsmenn sviðsins hafa mikla reynslu og yfirgripsmikla þekkingu á sviði skatta- og félagaréttar og veita viðskiptavinum aðstoð og ráðgjöf varðandi lögfræðileg álitaefni.

Til að fá frekari upplýsingar um starfsemina er hægt að hafa samband við eftirfarandi starfsmenn:

Ábyrgðarmaður

Jóhanna Á. Jónsdóttir

Sviðsstjóri Skatta- og lögfræðisviðs

Sími: +354 550 5356

johanna.a.jonsdottir@is.pwc.com

Ritstjóri

Runólfur Vigfússon

Lögfræðingur á Skatta- og lögfræðisviði

Sími: +354 550-5352

runolfur.vigfusson@is.pwc.com

PwC | Skógarhlíð 12 | 105 Reykjavík | S: 550 5300 | Fax: 550-5301 | www.pwc.com/is

Þessi samantekt felur ekki í sér ráðgjöf af neinu tagi. Ekki ætti að afhafast samkvæmt vefriti þessu án þess að fá sérfræðilega ráðgjöf. PricewaterhouseCoopers ehf., PricewaterhouseCoopers LLP, hluthafar, starfsmenn og umboðsaðilar bera ekki ábyrgð á upplýsingum sem gefnar eru í þessu vefriti eða aðgerðum sem framkvæmdar eru af hálfu annarra aðila á grundvelli þessara upplýsinga.

©2014 PricewaterhouseCoopers ehf. Allur réttur áskilinn. „PricewaterhouseCoopers“ vísar til PricewaterhouseCoopers ehf. á Íslandi, nema ráða megi af samhengi eða beinum tilvísunum að vísað sé í önnur fyrirtæki innan PricewaterhouseCoopers International Limited, sem öll eru þó lagalega sjálfstæðar einingar.